

Livet kretsar kring jazz

DN GRATULERAR

Namn: Hans Backenroth.

Fyller: 40 år den 23 mars.

Yrke: Musiker.

Familj: Barnen Sanna, 10, och Tove, 7.

Intressen: Barnen, musik och läsning.

Favoritmusiker: Miles Davis, Jaco Pastorius, Ray Brown, Bill Evans och Monica Zetterlund.

Motto: Gör det i dag, annars blir det inte gjort!

HANS BACKENROTH SPELAR kontrabas. En stor del av hans liv kretsar kring det instrumentet.

Det väger 20 kilo med fodral – kanske något mer. Med åren har det blivit mycket bärande på kontrabasen från bilen till konsertlokalen och hem igen, samt till och från flygplatser.

Väl på plats måste han bära den till hotellet, in på rummet och sedan till konsertplatsen.

– Att jag inte fått svårare värk i axlarna är bra märkligt, säger Hans Backenroth.

Å andra sidan har han ett tungt vägande skäl (!) att hålla sig i form. Inte en dag går utan att han sportar, åker skidor, tränar på gym eller springer i skogen. Därför är han smärt som en idrottsman. Hans Backenroth orkar nog känka på sin kontrabas ett tag ännu.

Han är en ansedd jazzmusiker. Under sin 20-åriga karriär har han spelat med jazzens största svenska stjärnor: Arne Domnerus, Putte Wickman, Kjell Öhman, Jan Lundgren, Ulf Wakenius och Monica Zetterlund samt många amerikanska musiker.

Putte Wickman, som nyligen avled, ringde honom en kväll 1991. Puttes ordinarie basist Red Mitchell hade fått förhinder inför en USA-turné. Kunde Hans Backenroth rycka in?

PÅ DEN FRÅGAN FANNNS bara ett svar. Hans Backenroth tackade ja och det blev en turné att minnas.

– Att resa med Putte Wickman var enormt inspirerande. Att vår ålderskillnad var drygt 40 år märktes inte alls. Han var nyfiken och sprallig som en 18-åring.

Hans Backenroth med sin kontrabas. Konstigt att inte axlarna tagit mer stryk av allt kånkande, säger han.

FOTO: LENNART ISAKSSON

Framför allt imponerades han av Putte Wickmans hårda träningsflit. Inte en ledig stund gick förbi utan att han plockade fram klarinetten och repeterade.

– Han hade ofta rummet intill mig. Jag hörde hur han övade där inne, åter och igen, fras efter fras. Min beundran för honom blev inte mindre av det.

Hur fick du höra att han dött?

– En musikervän ringde och berättade. Självklart blev jag chockad, men oväntat kom det inte. I likhet

med andra visste jag att han var sjuk.

Och ändå...?

– ...var det överkligt. En musikanter som Putte Wickman trodde man inte kunde dö. In i det sista var han hoppfull och energisk, lade upp nya turnéplaner. Sedan var han plötsligt borta.

Kom Monica Zetterlunds död lika överraskande?

– Ja, verkligen. Hon hade dragit sig tillbaka från scenen, men vi hade regelbunden kontakt.

Hur träffades ni?

– Hennes tidigare make, basisten Sture Åkerberg, hörde mig spela en kväll på Fasching. Snart blev han min mentor och tipsade Putte om mig. I alla fall, hon ringde en dag och undrade om jag kunde ställa upp på en spelning eftersom Sture kände sig dålig.

Sedan blev ni ett samkört team?

– Ja, vi framträdde ganska ofta och spelade in flera cd-skivor.

Hurdan var hon?

– Underbar! Eftersom vi var värm-länningar båda två fick vi en spontan kontakt. Hon var den mest fantastiska jazzsångerska jag hört, hennes timing var klokken. Kul var hon också och trevlig att umgås med.

Hans Backenroth växte upp i Karlstad. Hans äldre bror Jan var jazzbiten och spelade trummor. På den tiden föredrog Hans gitarren.

En dag drog storebror med sig lillebror på en jazzkonsert i Göteborg. På scenen stod The Weather Report med elbasisten Jaco Pastorius.

Han blev Hans Backenroths första idol.

– När jag kom hem slängde jag gitarren och gick över till elbas. Efter att ha hört Niels-Henning Ørsted-Pedersen spela blev det kontrabas.

År 1986 flyttade Hans Backenroth till Stockholm. Han fick en bostad i Sundbyberg och gick på Musikhögskolan.

På kvällarna spelade han på jazzklubbar. En gång steg Sture Åkerberg in på Fasching och spetsade örnen. Vem var det som spelade kontrabas så utmärkt?

Nu på tisdag inleder Hans Backenroth en nio dagar lång turné i Sverige. Med på turnén finns Junior Mance, en känd jazzpianist från New York.

Den 23 mars, på själva födelsedagen, spelar de två i Centrumkyrkan, Huddinge. Något firande att tala om blir det inte den dagen – festen får anstå till senare.

Att bli 40 år tycker han känns högtidligt.

– En milstolpe passeras. Plötsligt inser man att livet går fort.

Och det är mycket som ska hinna med...

MARTIN STUGART